

[Else-Merete Ross.]

midler nogen særlig værdi. Det er muligt, jeg har misforstået det; men hvis jeg har forstået det rigtigt, forekommer det mig meget mærkeligt. Vi har i folketinget vedtaget integreret seksualoplysning i skolerne, og vi har her i folketinget vedtaget særlige bestemmelser i svangerskabshygiejneloven om vejledning af de 15-årige, vel netop for at undgå aborter.

Hr. Per Dich er tilsyneladende meget ivrig for at få indført fri abort, der for mig står som et onde. Jeg kan ikke se andet, end at den eneste måde at reducere aborternes antal på er ved oplysning og atter oplysning og ved at fremhæve den enkeltes personlige ansvar. Det kan vi slet ikke gøre i tilstrækkelig høj grad, og dér svigter vi foreløbig her i samfundet, mener jeg.

Så vil jeg gerne om adoption, som fru Lis Møller tidligere har gjort sig til fortaler for, og som jeg nu forstår hr. Karlskov Jensen også er tilhænger af, sige, at det er jeg ikke tilhænger af. Jeg har lige truffet i befolkningskomiteen i Europarådet en overlæge Harmsen, der havde dette som speciale, idet han var leder af et særligt mødre hjem, hvor opgaven var at have disse mødre, indtil de kunne bortadoptere deres børn. Det havde han været tilhænger af tidligere. Men gennem mange år var hans erfaring blevet den, at det var betydelig sværere for en mor at komme over at have bortadopteret et barn end at have fået en abort. Det var, som om moderen blev ved med at have i sine tanker, at dette barn levede; hun huskede den dag, da barnet havde fødselsdag, fulgte det livet igennem og kom ligesom aldrig over, at hun havde givet det fra sig, hvorimod ingen af de mødre, han kendte, fejrede den dag, da de havde fået en abort.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Per Dich*): Hr. Thestrup mente, at man måtte være enig om, at der skulle finde en prøvelse sted af, om grundene til ansøgning om abort var vægtige nok. Denne prøvelse skal foretages af et embedsmandsudvalg, men det er

det, vi finder i allerhøjeste grad betænkeligt. Vi mener, at det kun kan være den enkelte kvinde, der med sig selv efter behørig rådgivning kan træffe den beslutning.

Hr. Thestrup var igen inde på betragtningerne om modsætningen mellem hensynet til kvindens frihed og hensynet til fosteret. Jeg kan forstå, at nogle ud fra religiøs eller anden etisk overbevisning er modstandere af svangerskabsafbrydelse i det hele taget. Jeg kan ikke forstå, at de vil påtvinge andre deres anskuelse. Og jeg kan slet ikke forstå denne mærkværdige — undskyld udtrykket — procentmoral, som fortalene for den nugældende lov er tilhængere af. Vi har jo allerede gennemført ret til svangerskabsafbrydelse i en lang række tilfælde, og det, der for os er vigtigt nu, er at nå frem til at tage skridtet fuldt ud og lægge ansvaret dér, hvor det bør ligge.

Endelig viser erfaringerne hos de mennesker, jeg kender, og som har arbejdet med denne lovgivning i praksis, at det faktisk er de socialt dårligst stillede og de dårligst uddannede, som taber i dette lotteri.

Til hr. Karlskov Jensen og fru Else-Merete Ross kun dette, at selvfølgelig er jeg tilhænger af så megen oplysning på dette område som overhovedet muligt. Jeg tror, fru Else-Merete Ross har været udenfor, da jeg citerede Publilius Syrus for den sætning, at det at elske og bevare fornuften samtidig er umuligt selv for en gud. Det, jeg ville sige med det, var, at man ikke løser problemet om de uønskede svangerskaber ved oplysning. De vil stadig eksistere.

Jeg skal til slut sige, at jeg selvfølgelig på grund af tidspunktet er indstillet på at afstå fra en udvalgsbehandling, men samtidig udtrykke håbet om, at dette problem så hurtigt som muligt i næste samling i folketinget vil blive taget op.

(Kort bemærkning).

Thestrup: Jeg vil gerne sige til hr. Per Dich, at jeg fuldt ud er klar over den forskel, der er mellem vore synspunkter. Hr.